

σταντάρω

σταντάρω, ρ. [<σάνταρ + κατάλ. -ω], επαναβεβαιώνω τους όρους συμφωνίας, δουλειάς, υπόθεσης, πράξης ή διαδικασίας: «αν δε σταντάρει πρώτα κάποιος τη συμφωνία, δεν μπορώ να ξεκινήσω τη δουλειά»·

- σταντάρω τη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας